

- a. Bygningsstat af Bygninger med de til disse hørende Gaardspladser og Have, som være mindre en 1 preussisk Morgen (ca. $\frac{1}{2}$ Td. Land) og
- b. den egentlige Grundstat af alle produktive Arealer.

Bygningsstaten udgør for Bygninger, der fortrinsvis tjene til Beboelse, 4 pCt. af Nytteværdien (Indtægten), og for Bygninger, der fortrinsvis tjene til industrielt Væremed, 2 pCt. af Nytteværdien. Denne beregnes saa vidt muligt efter den gennemsnitlige aarlige Lejeindtægt, men hvor en saadan Oplysning ikke foreligger, maa Nytteværdien ansættes ved et Slø. Staten svares saavel paa Landet som i Byerne. Fritaget for Bygningsstat ere de fgl. Slotte, Regeringsbygninger, Kirker, Universiteter, Hospitaler og lignende, Embedsboliger samt alle Bygninger, som kun ere bestemte til Landbruget, altsaa Lader, Stalde og deslige.

Matriculen for Bygningsstaten (die Gebäudestesterrolle) blev udarbejdet sammen med den egentlige Grundstatmatricul og vedligeholdes af det samme Personale (Landinspektørerne), som besørger Vedligeholdelsen af denne. Foruden den stadige Forandring, som den undergaar ved Tilbygninger, Nedrivninger og Nybygninger samt ved en forandret Anvendelse, skal den fornyes hvert 15de Aar.

Grundstaten blev for det hele samlede Monarki bestemt til 30 Mill. Mark. Efter Gjendommenes Statteevne, saaledes som denne blev bestemt ved en Bonitering af Jorderne, blev denne Stat fordelt mellem de enkelte Provinser og derefter provinsvis mellem de forskellige Sogne og Ejendomskomplekser og endelig mellem de enkelte stattepligtige Ejendomme. Den Skattesum, som saaledes faldt paa hver Provins, forandres kun ved Tilgang for Grundstykker, som tidligere have været skattefrie, eller ved Afgang, naar skattepligtige Ejendomme paa Grund af forandret Anvendelse blive skattefrie, eller paa Grund af Behyggelse gaa over til at være Bygningsstat.

Fri for Grundstat ere alle Statsjendomme, alle Grundstykker, som ere udlagte til offentlig Brug, saasom Gader, Pladser, Beje, Vandløb, Kirkegaarde, Jærnbaner og Kanaler, Byggepladser med Gaardsplads og Have paa mindre end 1 preussisk Morgen samt endelig de fra tidligere Tid skattefrie Grundstykker, som tilhøre de evangeliske og romersk-katolske Kirker og Væreeskoler.

Paa de skattepligtige Ejendomme fordeltes Grundstaten efter disses Reinertrag, hvorved forstaaes den Sum, som udkommer, naar man fra det Bruttoindbytte, som et Grundstykke kan antages at give ved almindelig Drift uden Hensyn til særlige Omstændigheder og Forhold, trækker Driftsomkostningerne. Fastsettelsen af Reinertraget stete dog ikke ved en Burdering af hvert enkelt Grundstykke, men efter Tabeller, de saafaldte Klassifikationstariffer, der angive Reinertraget for de forskellige Kulturarter og for forskellige Klasser af disse. Der er 7 forskellige Kulturarter, og inden for hver af disse kan der være indtil 8 forskellige Bonitetsklasser; ved Boniteringen bestemmes da, til hvilken eller hvilke Bonitetsklasser et Grundstykke skalde henregnes, og man kunde da, naar Areallet kendtes, let beregne Grundstykkets Reinertrag. Klassifikationstarifferne ere noget forskellige for de forskellige Egne af Landet; omfat i dansk Maal og Mønt kan en Klassifikationstariff se saaledes ud:

Reinertrag for 1 Td. Land i Kroner:

Klasse.	Ager.	Have.	Eng.	Græsningssjod.	Stov.	Sandst.	Øde Land.
1.	23.22	34.82	34.82	11.60	11.60	5.80	0.20
2.	19.15	23.22	23.22	5.80	9.29	0.20	—
3.	13.93	11.60	17.41	2.90	6.96	—	—
4.	10.45	—	11.60	1.74	5.80	—	—
5.	6.96	—	5.80	0.58	4.64	—	—
6.	2.90	—	—	—	2.32	—	—
7.	1.16	—	—	—	1.74	—	—
8.	—	—	—	—	0.58	—	—